

Ավետիք Իսահակյան

Աշնան պղտո՛ր, պղտո՛ր ամպեն

Աշնան պղտո՛ր, պղտո՛ր ամպեն

Արցունքի պես թոն կըգա.

Ա՛խ, ո՞ր կերթա իմ սև ճամփեն,

Ա՛յ բախտ, մի՞թե վերջ չըկա:

Արդյոք վշտոտ, չոր գլուխըս

Ո՞րտեղ պիտի քուն մտնի.-

Սիրած, կարոտ սրտի՞ վրա,

Թե՞ դաշտի մեջ ամայի...

Ա՛խ, աչքերըս ո՞վ պիտ ծածկե,-

Անգին մա՛յրըս՝ համբույրով,

Թե՞ն ձյունն ու հող՝ քամին ծածկե

Տատրակների վոյ – վույով:

1897

Հատիճ